

SOEVEREINITEIT & SOLIDARITEIT

e-nieuwsbrief van de Vlaams-Socialistische Beweging

- > ESM: de stille staatsgreep (blz. 2)
- > Een bedenking na 14 oktober door J. Turf (blz. 4)
- > Waarom Doel en de polders (niet) weg moeten (blz. 5)
- > Gevangenissen: big business (blz. 8)
- > Schotten betogen in Edinburg (blz. 10)
- > Catalanen betogen in Barcelona (blz. 12)
- > Colofon en kalender (blz. 14)

***Independencia
Independence
Onafhankelijkheid!***

Europese Unie

ESM van start: de stille staatsgreep.

Op 8 oktober ging het Europees Stabiliteitsmechanisme officieel van start. Dit nieuw "fonds" moet het in 2010 gestarte tijdelijke noodfonds EFSF gaan vervangen. Er is echter een groot verschil: dit nieuwe fonds is permanent, heeft de macht om wanneer en zoveel het dat "nodig acht" geld op te vorderen* van de lidstaten en is bovendien nog immuun voor vervolging of controle ook**. Dit nieuwe "stabiliteitsmechanisme" komt kort na het inmiddels al beruchte pleidooi van Guy Verhofstadt voor de totale ontmanteling van de natiestaat ten voordele van een "eengemaakt Europa". In het Europees Parlement viel hij zwaar uit tegen eurofederalisten die niet ver genoeg gingen: ze pleitten immers voor een federatie van de lidstaten, terwijl Verhofstadt meent dat die lidstaten zélf moeten verdwijnen in een 'post-nationaal' Europa. Recent gaf hij met Daniel Cohn-Bendit (Europees fractieleider van de groenen) een boek daarover uit.

Dit nieuwe "Europeanisme" wordt in liberale en sociaal-democratische middens gepromoot als een progressief idee. Een stap in de 21ste eeuw. Nochtans is er buiten het wegvegen van staatsgrenzen en de nationale democratie niets dat in wezen zal 'vooruit gaan' behalve dat het zal dienen om het neoliberale beleid dat in de jaren tachtig werd aangevat te versterken en betonen. Het ESM bijvoorbeeld heeft geen enkel ander doel dan de stabiliteit van het bestaande monetair en financieel stelsel te verzekeren, zoals het er gekomen is na de dereguleringen in de jaren tachtig en negentig. Anders gezegd: de macht van de banken onaangetast laten. Verhofstadt pleit ook niet voor een volwaardig wetgevend Europees Parlement maar wil de bureaucratieën in stand houden (EC, ECB, ESM) en zelfs extra macht geven. De EU is in volle ontwikkeling en "progresseert" met rasse schreden, maar wij zien daar geen progressieve evolutie in. De opzet van het ESM is bijvoorbeeld er voor te zorgen dat het monetair stelsel waar de euro een product van is gehandhaafd kan blijven. Iets wat onmogelijk is binnen een kader van soevereine natiestaten, want in zo'n kader zouden landen als Griekenland al lang komaf gemaakt hebben met heel de financiële elite en een nieuw, eigen monetair systeem hebben ingevoerd waar de financiële elites niet blij mee zouden zijn.

Een steeds weerkerend argument in het discours van dit ontluikende Europese crypto-imperialisme is dat de globalisering een schaalvergroting noodzakelijk maakt. Bij uitstek natuurlijk een uiting van het neoliberaal groeidogma, gedreven door een systeem dat agressief moet aan expansie doen om de eigen doodstrijd te ontduiken: meer, meer, meer, groter, groter, groter! De werkelijkheid werd echter omgedraaid. De politieke en economische schaalvergroting zijn er niet gekomen als politiek antwoord op een vermeende economische natuurwet. Ze zijn het gevolg van politieke beslissingen die in de

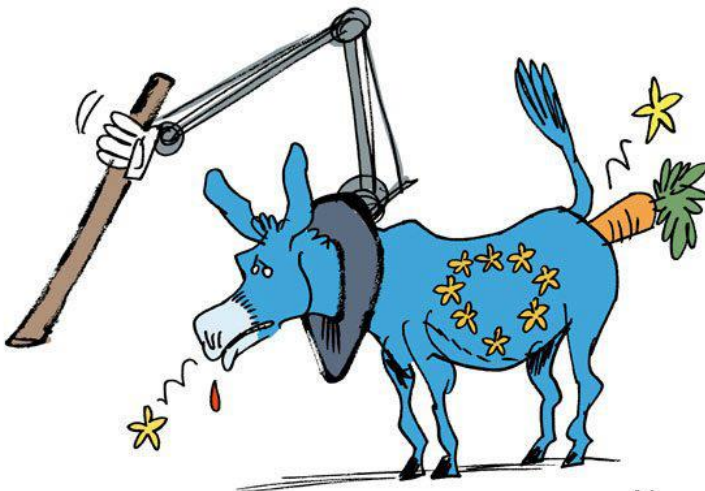
jaren tachtig de vrijmaking (deregulering) van de kapitaalmarkten hebben mogelijk gemaakt. Industrie en banksector kregen plots de hele wereld als speelterrein en gingen lageloonlanden gebruiken om te 'outsourcen' en de natiestaten ondergeschikt te maken aan de multinationals (waarvan er veel een omzet presteren die vandaag groter is dan het BNP van heel wat van die natiestaten).

Het ESM past volledig in dit verhaal, net als de andere bureaucratieën die de EU vorm geven. Achter het 'progressieve' discours van het eurofederalisme (dat voor Verhofstadt zelfs niet ver genoeg gaat) schuilt een bittere realiteit: de EU is bij uitstek een conservatief machtsinstrument.

* artikel 9 par. 3: "De ESM-leden verbinden er zich hierbij onherroepelijk en onvoorwaardelijk toe op verzoek elke door de directeur overeenkomstig dit lid verrichte opvraging van kapitaal te betalen binnen een termijn van zeven dagen na ontvangst." en art. 10 par 1. "De Raad van gouverneurs (...) kan besluiten het maatschappelijk kapitaal te wijzigen en artikel 8 en bijlage II dienovereenkomstig aan te passen."

** art. 27 par 4. "De eigendommen, fondsen en bezittingen van het ESM, waar deze zich ook bevinden en wie deze ook onder zich heeft, zijn vrijgesteld van onderzoek, vordering, verbeurdverklaring, onteigening of andere vormen van beslag op grond van een maatregel van bestuurlijke, gerechtelijke, bestuursrechtelijke of wetgevende aard."

Mécanisme européen de stabilité

verkiezingen

Een bedenking na 14 oktober

Een bedenking door **Jef Turf**, ex Vlaamse voorzitter KP.

Met de N-VA-zege van 14 oktober is een nieuwe stap gezet naar Vlaamse zelfstandigheid. Die stap verheugt mij, maar niet zonder gemengde gevoelens omdat het Vlaanderen dat de N-VA wil niet overeenkomt met mijn linkse democratische overtuiging. De N-VA staat sociaal-economisch aan de rechterzijde en is op dat gebied een natuurlijke bondgenoot van de Open VLD. Als enige partij pleit zij bovendien voor een nieuwe kerncentrale. Wie mijn geschiedenis kent weet dat dit voor mij onverteerbaar is, omdat weer een nieuwe centrale in Doel in de buurt van de grootstad Antwerpen een bestendige bedreiging betekent voor heel Vlaanderen. Dit is geen loze bewering: ik weet waarover ik spreek. Ik wens geen Vlaamse radioactieve zelfstandigheid.

Dit gezegd zijnde moet die nieuwe stap naar Vlaamse zelfstandigheid gevolgd worden door een verdere, beslissende stap wellicht in 2014. Dat kan niet gebeuren uitsluitend door een verdere groei van de N-VA-aanhang, ook al is die nodig. Ook ter linkerzijde moet meer aansluiting gevonden worden voor een confederaal project. De progressieve flaminganten hebben tot hiertoe te weinig argumentatie gebruikt naar 'de socialisten' toe, er leeft in die middens ook wel enige gevoeligheid voor Vlaamse zelfstandigheid, maar vrees voor rechts houdt hen weg om te schuilen onder de driekleurige paraplu van de PS. Het is die vrees die moet gecounterd worden.

Men moet duidelijk maken dat zelfbeschikking een noodzakelijke voorwaarde is om tot een links progressief Vlaanderen te komen.

In de huidige situatie wordt dit sterk afgeremd en is de rechtse tendens overheersend. Waarom? Omwille van de arrogante Franstalige houding en de beoogde gebiedsuitbreiding naar Vlaams-Brabant toe. Omdat de Vlaamse socialisten bescherming zoeken in Wallonië. Omdat de Vlamingen teveel gedwongen worden tot 'solidariteit' terwijl hun eigen keuken moet besparen. Omdat de huidige immigratiepraktijken tot onhoudbare toestanden leiden. Omdat 15% van onze bevolking in armoede leeft.

Dit alles versterkt uiteraard de rechtse tendens. Die kan alleen omgebogen worden door zelfbeschikking, zij het in de vorm van een co-federatie.

Het is dit België dat Vlaanderen rechts maakt. Het is zelfstandigheid die links en alle progressieven nieuwe kansen zal geven.

Jef Turf

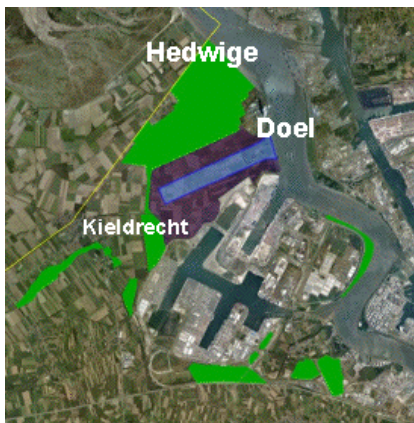
Doel

Nieuw boek over de havenuitbreiding

“Waarom Doel en de polder (niet) wegmoeten”

De actievoerders voor het behoud van de Scheldegemeente Doel in het havengebied van Antwerpen-Waasland staan al jaren op de barricaden. Ze doen dat vanuit hun humanistische idealen voor een menselijke toekomst. Maar het gaat hier allerm minst om nostalgici of romantische zielen. Op basis van cijfers, oerdegelijke argumenten zijn ze gehaaide en taaie tegenstanders geworden voor de machtige cenakels die Doel van de kaart willen vegen.

Het nieuwe boek is niet het eerste. Vorige uitgave dateert van het jaar 2000. Onder leiding van gewezen CVP-senator (1968-1979) en staatssecretaris voor de Hervorming van de Instellingen (1977-1979) **Ferdinand De Bondt** werd toen “*Doel moet blijven*” gepubliceerd (met de medewerking van **Jan Creve**, historicus en sinds 1990 actief voor Doel, en **Bart Martens** (toen Bond Beter Leefmilieucoördinator en nu SP.A parlamentslid). De nu 89-jarige F. De Bondt stond in 1997 mee aan de wieg van het actiecomité ‘*Doel 2020*’ en werd bij de voorstelling van het nieuwe boek op 22 september jl. terecht gehuldigd voor zijn jarenlange inzet waarbij hij al 50 jaar lang het dossier van de Waaslandhaven en Doel opvolgt en zijn kennis en kunde tot op vandaag ten dienste stelt van het actiecomité.

Ondertussen is er sinds 2000 heel wat gebeurd en rechtvaardigt het feit dat er meer dan twaalf jaar is verstreken een nieuw boek. Als je het lijstje van de auteurs van de bijdragen overloopt, dan is dit een stevige sokkel van deskundigheid waarop het actiecomité én dit nieuwe boek kan steunen. In het lijstje van de auteurs vinden we niet alleen de oude krijgers zoals De Bondt, Creve, maar ook namen van o.m. **Paul Staes** (voormalig senator en europarlementslid en succesvol in de jaren zeventig in de actie tegen het duwvaartkanaal in de Kempen) en **Igor Rogiers** (die samen met **Prof. M. Storme** reeds tientallen zaken voor Doel bepleitte voor diverse rechtbanken) en ook **Edmond Reyn**, ingenieur petrochemie en jarenlang productiemanager bij het bedrijf *Polysar Belgium* (het allereerste bedrijf in het

bewuste nieuwe havengebied). Het boek is een synthesesewerk, overzichtelijk, schitterend in glanzend papier en geïllustreerd met kleurenfoto's over het gebied waar het om gaat. Met permanent oog voor de belangrijkste gegevens en argumenten die een geïnteresseerde lezer als buitenstaander moet kennen om zich een concreet beeld te kunnen vormen van *het waarom* van de strijd voor het behoud.

Het boek is ingedeeld in een achttal hoofdstukken. Uit de indeling van de hoofdstukken blijkt dat de strijd voor het behoud van Doel een *globaal verhaal* is van menselijke, democratische en juridische waarden, van natuurwaarden, culturele waarden en economische waarden. Met een schat aan informatie en relevante cijfers is het boek een onmisbaar document wie iets zinnig iets wil zeggen over het reilen en zeilen van Vlaanderen anno 2012. Wie het boek doorneemt valt van de ene verbazing in de andere. Is dat in Vlaanderen anno 2012 mogelijk?

In 1998 besliste de Vlaamse regering dat Doel van de kaart zou verdwijnen. Door het verzet van de bevolking kwam er niet veel van terecht. Nu zou op basis van een nieuw Ruimtelijk Uitvoeringsplan tegen volgend jaar Doel moeten verdwenen zijn. De Vlaamse overheid ontpopte zich als een echte *vandaal*. Alles werd er aan gedaan om het dorp onleefbaar te maken. Bij de afbraak van een reeks nieuwbouwwoningen net buiten het dorpscentrum verklaarde de Maatschappij Linkerscheldeover onbeschaamd dat het ging om enkele bouwvallige woningen. Dat was vierkant gelogen. Bij de wilde afbraak van woningen werden niet noodzakelijk de meest bouwvallige huizen aangepakt. Integendeel, de meest historische waardevolle en bijzondere woningen moesten het eerst tegen de vlakte. De 17^e-eeuwse afspanning “*De Roos*” diende te worden afgebroken, de historische herenhoeve in de Liefkenshoekstraat werd om ‘veiligheidsredenen’ afgebroken, de 17^e-eeuwse *Rubenshoeve* werd tot drie maal toe in brand gestoken en dan maar afgebroken. De 19^e-eeuwse dokterswoning, het unieke *Camermanhuis*, het oude hotel Europe, de oude Statie, restaurant *Saeftinghe*. *Plunderaars – al of niet met toestemming van de Maatschappij Linkeroever – beroofden systematisch leegstaande woningen*. Tuinhuizen, vloeren, keukens, badkamers, alles werd geplunderd en de overheid deed niets. Omdat ze hiermee de voorwaarden creëerde om te bewijzen dat Doel onleefbaar is geworden.

Economische motieven om het dorp van de kaart te vegen houden geen steek. Er liggen nu al tientallen ha grondgebied ongebruikt. Alles samen 1200 ha. Een nieuw getijdendok is er ook al niet nodig. De plannenmakers voorzien in een nieuw supergroot Saeftinghedok dat over Doel zou lopen; Maar ook hier is er overcapaciteit. Het Doeldok dat 100 miljoen euro kostte in de jaren tachtig is

nooit gebruikt, alleen door recreatievissers. Het is nu volgestort met zand uit het Deurganckdok. Het nieuwste dok, het Deurganckdok, wordt slechts voor 18% van zijn capaciteit gebruikt. Het tewerkstellingsargument gaat ook al niet op. Containerbehandeling vraagt relatief weinig arbeidskrachten. Sinds 2011, vijf jaar na de start van het Deurganckdok, werken er officieel 622 werknemers: er zijn meer mensen verjaagd uit het dorp door de overheid dan er werken in het nieuwe dok. (in de pers werd voor de aanleg gesproken van 1500-5000 nieuwe arbeidsplaatsen).

In het hele dossier blijkt de Vlaamse overheid op de verschillende niveau's zich voor Doel te laten inspireren op de brutale Chinese bulldozerpolitiek die mensen verjaagt uit hun woongebieden voor grootschalige projecten... Loopt de Vlaamse overheid Mao en zijn volgelingen achterna? De Vlaamse overheid zou zich beter inspireren op de omliggende landen. In Nederland bijv. ligt het dorp *Pernis* goed en wel leefbaar midden het havengebied van Rotterdam, of *Mardyck* gelegen in het havengebied rond Duinkerken, of in de haven van Zeebrugge waar *Zwankendamme* kan/mag overleven. Wat kunnen zij wat Antwerpen, de Waaslandse politiek niet kan? Of niet wil?

“Waarom Doel en de polders (niet) weg moeten”, Jan Creve (red.), Ferdinand de Bondt, Johan De Vriendt, Denis Malcorps, Edmond Reyn, Igor Rogiers, Paul Staes, vormgeving: Kevin De Laet, druk Room-Sint-Niklaas, distributie Marnixkring Anton Van Wilderode, Davidsfonds Sint-Niklaas, p.a Dirk Vergult, G. Heimelinckstraat 174, Sint-Niklaas, 112 blz, 2012.

Repressie

Gevangenen: big business

Geprivatiseerde gevangenen in de VS: voorbode van nieuwe slavernij.

In de VS is er wat ophef ontstaan over het voornemen van private ondernemingen om de zeer lucratieve gevangenissector nog lucratiever te maken door een totale privatisering. Het bedrijf "Corrections Corporation of America" is het toonaangevende bedrijf in "de sector" en omschrijft zichzelf nogal eufemistisch als "America's Leader in Partnership Corrections". CCA stelt nu staten in de VS voor om het uitbaten van gevangenen volledig over te nemen, inclusief alle kosten daaraan verbonden. Twee voorwaarden: de gevangenen moeten tegen zeer lage compensaties (tussen 0,23 en 1,15 dollar per uur!) werk verrichten (gewoonlijk betalen ze zelf met dat loon dan ook een deel van de kosten van hun "verblijf"). En, de staten verplichten zich er toe er voor te zorgen dat de gevangenen steeds voor ten minste negentig procent "bemand" zijn.

De eerste voorwaarde werd al met veel enthousiasme onthaald door de conservatieve rechterzijde, met het argument dat de gevangen criminelen maar een bijdrage moeten leveren. Hun gevangenistijd kost de belastingbetaler immers veel geld. Gevangenen werken nu voor een loon waarmee ze dan de kosten van hun verblijf betalen. Een vorm van zeer goedkope dwangarbeid met andere woorden, maar volgens deze logica klopt het inderdaad dat de last voor de belastingbetaler verlicht wordt. De tweede voorwaarde, waar maar weinig kritiek op kwam, impliceert eigenlijk dat de overheid tegenover dit bedrijf de verplichting aangaat een repressief justitiebeleid te voeren dat 'hard' genoeg is om voldoende gevangenen te verzekeren. Men moet geen hogere studies gedaan hebben om te begrijpen wat dit impliceert... In de VS is het al langer de gewoonte dat gevangenen werk verrichten tegen zeer lage lonen. Met deze nieuwe, nagenoeg complete privatisering, verkrijgt de privésector echter de controle over een gigantisch leger aan lageloonslaven: de gevangenisbevolking in de VS bedraagt meer dan vijf miljoen, een aanzienlijk aantal. Zo'n gigantisch leger aan spotgoedkope werkrachten heeft slechts één uiteindelijk doel: de gewone werkende bevolking op grote schaal de concurrentie aandoen.

Het spotgoedkope stelsel waarbij gevangenen moeten werken wordt dan wel verkocht als een manier om de last voor de belastingbetaler te verlichten maar net het omgekeerde is waar. Door de zeer lage lonen die voor de gepresteerde arbeid betaald worden is de winst die het gevangenisbedrijf maakt ook kunstmatig laag, maar is de bijdrage die de werknemers/gevangenen zouden

kunnen geven om in hun eigen "verblijf" te voorzien ook heel laag: wie maar een dollar per uur verdient kan op het eind van de dag ook maar een paar dollar betalen voor zijn "verblijf".

Dat betekent dat een groot deel van de werkingskosten toch van overheidswege moeten gesubsidieerd worden. Moesten de gevangenen werken aan "normale" lonen, dan zou daar de kost van hun gevangenhouding veel beter mee gedekt worden.

Het is ironisch dat de VS overal in de wereld de "democratie" gaat exporteren en de vrijheid promoten terwijl in eigen land het gevangeniswezen zodanig ingericht wordt dat er niet alleen grootschalige uitbuiting van dwangarbeiders gebeurt waar zelfs China de neus voor zou ophalen, maar dat de overheid zelfs verplicht wordt om actief gevangenen te gaan ronselen om quota te behalen... In Europa is het gevangeniswezen nog iets strikter gereguleerd en onder publieke controle, maar het zal slechts een kwestie van tijd zijn vooraleer grote ondernemingen hier ook zullen inzien hoe "efficiënt" het Amerikaanse systeem is en voor een soortgelijk model zullen beginnen lobbyen. Vooral als de Europese bedrijven de concurrentie zullen moeten aangaan met de Amerikaanse. In een geglobaliseerde wereldeconomie waar dit soort toestanden mogelijk worden zal een nieuwe vorm van slavernij de norm worden.

Weldra zijn het weer
presidentsverkiezingen...

Schotland

Schotten betogen in Edinburg

Er bruist wat in Schotland. Op 22/09 verzamelden zo'n 8000 Schotten in Edinburgh met de niet mis te verstane boodschap: "Scottish independence!". Flinke delegaties uit Vlaanderen (zo'n 60 man) en Veneto, maar ook aanwezigen uit Baskenland, Catalonië, Wales,... trokken naar Schotland om de betoging en de eis te ondersteunen. Ook de V-SB gaf uiting aan haar solidariteit met het Schotse volk en hun recht op zelfbeschikking, en was aanwezig met een delegatie.

Al jaren groeien de pro-onafhankelijkheidspartijen (Scottish National Party, Scottish Green Party, Scottish Socialist Party, Solidarity,...) en zijn de anti-onafhankelijkheidspartijen (Labour, Liberal-Democrats en Conservative) in vrije val. Sinds 2007 hebben de partijen die de Schotse onafhankelijkheid steunen, zelfs de meerderheid in Holyrood, het Schotse parlement.

In 2014 wordt een referendum voorzien waarin de Schotten zich kunnen uitspreken over de eventuele onafhankelijkheid van hun land.

De Schotse nationale beweging mag dan wel weinig traditie hebben met betogingen en grote manifestaties, toch valt het op hoe breed zij vertegenwoordigd is in de verschillende lagen van de Schotse maatschappij. "Syndicalisten voor Schotse onafhankelijkheid", "Jongeren voor Schotse onafhankelijkheid", "Feministen voor Schotse onafhankelijkheid", de Schotse vredesbeweging, allerhande radicaal-linkse bewegingen en partijen, migranten die van waar ook ter wereld in Schotland terecht kwamen pleiten onomwonden voor de onafhankelijkheid van hun nieuwe vaderland: Schotland. Zelfs ontevreden Labour-stemmers schaarden zich als "Labour voters for Scottish Independence" achter de betoging.

Schotse onafhankelijkheid is dan ook geen institutioneel fetisj. Het is voor de Schotten een middel om een ander beleid, een eigen Schots beleid te voeren. Het is een middel om kostenlos onderwijs te organiseren. Het is een middel om de gezondheidszorg in gemeenschapshanden te houden. Het is een middel om verlost te geraken van de Trident-kernwapens in Faslane, om een einde te maken aan zinloze oorlogen zoals in Irak of Afghanistan. Binnen de Schotse nationale beweging is de meest gehoorde houding tegenover de NAVO: Schotland uit de NAVO! Ook over EU-lidmaatschap is men zeker niet eenduidig positief...

Een pleidooi voor een onafhankelijk Schotland is geen steriele staatkundige houding: het is een middel om een ander beleid te realiseren. Een solidairder

beleid, zonder uitsluiting, dat op internationaal vlak een vredesbeleid voert i.p.v. een Brits of NAVO-oorlogsbeleid.

Het mag een voorbeeld zijn voor de Vlaamse beweging. De Vlaamse onafhankelijkheid zal nooit aanvaard worden door de Vlaamse meerderheid, zolang de Voka-teneur de richting bepaalt (besparingen op openbare dienstverlening, privatisering en liberalisering, individualisme en consumentisme,...) en volledig meegaat in het EU-verhaal dat ons niet alleen een neoliberale beleid opdringt, maar tevens onze nationale soevereiniteit ondermijnt.

Catalonië

Catalanen betogen in Barcelona

De V-SB feliciteert de Asambleia Nacional de Catalunya (ANC) en de Catalaanse Nationale Beweging met het succes van de massaal bijgewoonde betoging voor onafhankelijkheid in Barcelona op 11 september j.l. ter gelegenheid van de Catalaanse Nationale feestdag.

De V-SB betreurt dat er in de Vlaamse media in het beste geval slechts marginale belangstelling was voor de massaal en vreedzaam uitgedrukte wens voor onafhankelijkheid van hun natie door 600.000 tot 1,5 miljoen Catalanen (officiële politiecijfers spreken van een miljoen).

De V-SB merkt ten slotte op dat de instanties van de EU, inzonderheid de Europese Commissie bij monde van haar woordvoerder Olivier Bailly, het cynisme ten top drijven door te stellen dat mocht Catalonië -één van de welvarendste landen van de EU- zich onafhankelijk verklaren van de Spaanse staat, het zichzelf buiten de EU stelt. Vice-president Almunia zei achteraf dat diens uitspraken "overhaast waren", zonder evenwel Bailly expliciet tegen te spreken. Hierdoor bewijst de EU eens te meer dat ze een imperialistisch project is zonder het minste respect voor de soevereiniteit van haar burgers en het zelfbeschikkingsrecht van de naties die er deel van uitmaken.

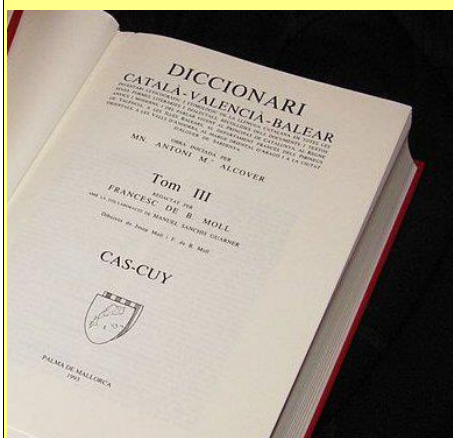
In de volgende nieuwsbrief volgt nog een uitgebreider analyse van de recente ontwikkelingen in Catalonië. Hier volgen alvast enkele sfeerbeelden.

In de marge van de Catalaanse campagnes voor onafhankelijkheid en de Spaanse reactie daarop, geven we nog deze anekdote mee uit Valencia, waar ook Catalaans gesproken wordt, hoewel de Spaansgezinden volhouden dat het Valenciaans toch een andere taal is.

Canal 9 in Valencia bracht een Catalaans woordenboek in beeld maar fotschoolde de referentie naar Catalonië weg (de kleine letters waren blijkbaar wel te moeilijk om te verwijderen). Televisiekijkers die het woordenboek zelf in huis hebben merkten dat op.

DICCIONARI ORIGINAL

I UNA VEGADA PASSADA LA CENSURA DE CANAL9

Colofon

KALENDER

25 november: John MacLean March and Rally' , door de SRSM (het Eastwood Cemetery in Glasgow) Gastspreker: Joost Vandommele

VOLGENDE V-SB VERGADERING: Vrijdag 16 november 20u Vlaams Huis, Drukpersstraat 20 BRUSSEL

Lidmaatschap

De lidgelden: €8 voor werkenden, €5 voor studenten en niet-werkenden.

Een radicaal links en soevereinistisch alternatief is broodnodig. Wij rekenen op jou! Bouw mee aan een Vlaams en links alternatief voor de 21ste eeuw!

Voor vragen: info@v-sb.net

T-shirts

Kostprijs: €8, in verschillende maten.

Meer info: secretariaat@v-sb.net

IBAN: BE06 9795 9442 7422

BIC: ARSPBE22

in voorraad:

"V-SB t-shirt"

"Vlaanderen Tegen Racisme"

"Ik ♥ van Brussel"

In de media:

**

Een citaatje uit (de Franse versie van) het boekje van de sujetten Verhofstadt en Cohn-Bendit: "*Je pense donc qu'il est faux de d'abord créer une démocratie fonctionnelle pour qu'émerge une fédération européenne.*" ("*Ik denk dus dat het fout is om eerst een functionele democratie te creëren om daaruit een Europese federatie te laten voortkomen*")

Aldus Verhofstadt, die er gelukkig nog is om ons te wijzen op de gevaren van het Vlaams-nationalisme voor onze democratie...

**

Theodore Dalrymple (ideologisch idool van Bart De Wever), in DS van 22/10, over de eurofiële (Vlaams-)nationalisten:

"*Ik snap de logica niet van nationalist die de EU een warm hart toedragen. (...) De nationalist willen dus een lokale federatie die volgens hen niet werkt, waarin hun stem onvoldoende wordt gehoord en die hen te weinig vrijheid geeft, ruilen voor een onvergelijkbaar veel grotere federatie waarin ze waarschijnlijk nog minder zeggenschap en vrijheid zullen hebben.*"